

ஐந்தாம் பத்திரிகையில் ஏழைத் தொழிலாளர்களாகக் காண வழக்குகளையே நடத்தினார். பெரும்பாலும் அவை இலவசமாகவே இருந்தன. ஏனெனில் தொழிலாளர்கள் மிக வறியச் சமூகத்தில் வாழ்ந்தனர். ஜார் ஆட்சிக்கு முடிவாகக் கட்டினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு விடுதலை என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்கள். அது குறித்து தீவிரமாகச் சிந்தித்தார். ஏராளமாகப் படித்தார். அப்படித் தான் அவர் காரல் மார்க்ஸ் என்பவர் எழுதிய மடிலத்தன் என்ற நூலைப் படிக்க நேர்ந்தது. லெனினை அந்தப் புத்தகம் வகுவாக ஈர்த்தது.

மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் முதலிய ஏராளமான தேவைகள் பரிபூரணமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தேவையையும் ஒவ்வொரு பொருளின் மூலமாக நிறைவேற்றுகின்றது. இயற்கையையோடு போராடித் தான் மனிதன் அந்தப் பொருட்களை உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. இதையே உழைப்பு என்கிறோம். மனிதர்கள் உழைப்பதனால் தான் சிலைவம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த சிலைவத்தை ஒரு சிலர் மட்டுமே சூரூட்டிக்கொள்கின்றனர். உழைப்பாளிகளுக்கோ காலியாகச் சொற்ப பணமே கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவே வறுமையைக் காரணம். உழைக்கும் மக்கள் இதை புரிந்து கொண்டு எதிர்த்துப் போராடினால், அவர்களை ஒடுக்குவதற்காக போலீசு, இராணுவம், சிறைச்சாலை, சட்டம் போன்றவை பணக்காரர்கள் உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். இதுவே அரசு எனப்படுகிறது. தற்போதுள்ள அரசு பணக்காரர்களுக்கானது. வறுமையில் வாடும் மக்களைச் சூரூட்டுவதே அதன் நோக்கம்.

உழைக்கும் மக்கள் ஒரு புரட்சியின் மூலம் பழைய அரசையும், அநீதியான சட்டங்களையும் வீழ்த்த வேண்டும். அந்த இடத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கான புதிய அரசையும், சமத்துவத்திற்கான சட்டங்களையும் இயற்ற வேண்டும்.

இதுதான் அந்தப் புத்தகத்தின் சாரம். இந்தக் கருத்துக்கள் கம்யூனிச தத்துவம் என அழைக்கப்படுகிறது. அடுத்ததாக காரல் மார்க்ஸ் அவருடைய நண்பர் எங்கெல்சும் எழுதிய அனதைத் நூல்களையும் படித்து முடித்தார். அதிலிருந்து ஒடுக்குமுறைகளுக்கு முடிவாகத் தொழிலாளர்களின் புரட்சி ஒன்றுதான் வழி என்று தீர்மானித்தார். அந்தப் புரட்சிக்காகத் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க முடிவாகச் செய்தார். அதிலிருந்து கம்யூனிஸ்டாக மாறினார்.